

4. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas kahjustati või hävitati „puhkepaika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses?

(¹) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta direktiiviga 2013/17/EL, millega kohandatakse teatud direktiive keskkonna valdkonnas seoses Horvaatia Vabariigi ühinemisega (ELT 2013, L 158, lk 193).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 5. augustil 2020 – CZ versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Kohtuasi C-366/20)

(2020/C 359/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: CZ

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikli 39 lõige 2 selle 29. oktoobri 2012. aasta seaduse 7/2012 artikliga 3. Kaks antud redaktsioonis, milles kvalifitseeritakse [...] „põhjendamatuks kapitalituluks“, mida tuleb „igal juhul“ maksustada aegumata perioodidest kõige varasemal perioodil, kui vormiliselt ei täideta välisriigis asuvast varast või seal hoiustatud õigustest ja varadest vormiga 720 teatamise kohustust või seda tehakse hilinenult, arvestamata maksuseaduste üldosa seaduses 58/2003 ette nähtud aegumiseeskirju, välja arvatud juhul, kui tegemist on „deklareeritud tuluga“ või tuluga, mis pärineb perioodidest, mil [isik] ei olnud Hispaania maksuresident, on vastuolus ühenduse õigusega – ETL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu aluspõhimõtetega?
2. Kas juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, kuna [sellist õigusnormi] peetakse proportsionaalseks, on niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikkel 39.2, mis näeb ette eespool nimetatud tagajärjed seetõttu, et see tulu deklareeriti hilinemisega, kuid enne algatatud ja teatatud kontrollimenetlust ja ilma igasuguse maksualase andmevahetuse taotluse esitamiseta, kuigi kehtiv [teabevahetus] mehhanism kolmanda riigiga on selleks olemas, vastuolus ühenduse õigusega – ETL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõtetega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 29. juulil 2020 – Boriss Cilevičs jt versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-391/20)

(2020/C 359/10)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Vaidlustatud akti vastu võtnud institutsioon: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas, kujutavad endast Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 49 sätestatud asutamisevabaduse või teise võimalusena [nimetatud lepingu] artikliga 56 tagatud teenuste osutamise vabaduse ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 16 tunnustatud ettevõtlusvabaduse piirangut?
2. Milliseid kaalutlusi tuleb arvesse võtta selle hindamisel, kas sellised õigusnormid on põhjendatud, sobivad ja proportsionaalsed nende õiguspärase eesmärgiga kaitsta riigikeelt rahvusliku identiteedi väljendusena?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 20. augustil 2020 – SR

(Kohtuasi C-397/20)

(2020/C 359/11)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pool

Kassaator: SR

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turukuritarvitamise) kohta (⁽¹⁾) artikli 12 lõike 2 punktid a ja d ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (⁽²⁾) – ja millega asendati eespool viidatud direktiiv alates 3. juulist 2016 –, tõlgendatuna selle määruse põhjendusest 65 lähtudes, artikli 23 lõike 2 punktid g ja h eeldavad – arvestades et vahetatav teave on varjatud ja asjaomane üldsus võib hõlmata kõiki isikuid –, et riigisisene seadusandja peab saama kehtestada elektroonilise side ettevõtjatele ajutise, kuid üleüldise ühenduseandmete säilitamise kohustuse, et selle direktiivi artiklis 11 ja selle määruse artiklis 22 nimetatud haldusastutus saaks juhul, kui teatavate isikutega seoses on alus kahtlustada, et nad on osalised siseinfo alusel tehtavas tehingus või turuga manipuleerimises, lasta ettevõtjal endale edastada andmeliikluse olemasolevad salvestused juhtudel, mil on alust kahtlustada, et need uurimise esemega seotud salvestused võivad osutada asjakohaseks selle tõendamisel, et rikkumine leidis tõesti aset, võimaldades eelkõige teha kindlaks sidemed, mille asjaomased isikud enne kahtluste tekkimist sõlmisid?
- 2) Kui Euroopa Kohus peaks andma vastuse, mille tulemusena peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) asuma seisukohale, et ühenduseandmete säilitamist käsitlevad Prantsusmaa õigusaktid ei ole liidu õigusega kooskõlas, siis kas nende õigusaktide toime võib esialgu säilitada, et vältida õiguskindlusetust ning et võimaldada kasutada varem kogutud ja säilitatavaid andmeid mõnel nendes õigusaktides nimetatud eesmärgil?